

SÄKENIÄ

Sosialistinen Kuukausijulkaisu

Ilmestyy kerta kuukaudessa Fitchburgissa, Mass., Raivaajan kustannuksella

Eetu Salin, toimittaja

Avustajia: N. R. af Ursin, A. B. Mäkelä, Yrjö Sirola y. m.

Published every Month, by Finnish Soc. Pub. Co., Fitchburg, Mass.

6:des vuosik.

HELMIKUU

No. 2 — 1912

Nainen ja työ

Viides luku: Sukupuoliset eroavaisuudet.

Jos tutkimme sukupuolisia ilmiöitä sellaisina kuin ne ilmenevät ihmisissä, huomaamme, että ihmissikiöiden välillä niiden ensi kehitysasteilla ei ole mitään eroa huomattavissa. Myöhemmin sikiöelämässä ja lapsuus-aikana, vaikka tyttö- ja poikalapset eritellään sukupuolieliemiensä vuoksi, on heidän ruumiinsa rakenteessa yleensä hyvin vähän tai ei mitään eroavaisuutta. Ei vielä kypsällä iällääkään mies- ja naissukupuolen näkö-, kuulo-, tunto- ja yleensä kaikissa, paitsi suvunjatkamiselimissä, löydy mitään eroa.

Ainoa eroavaisuus löytyy suvunjatkamiselimissä ja niiden toiminnassa. Esim. rinnat, jotka lapsuusijässä ovat miehillä ja naisilla samallaiset, eroavat suuresti kypsässä iässä ja erittäinkin suvunjatkamistoiminnassa.

Kun tarkastamme ihmisten henkisiä ominaisuuksia löydämme aivan saman suhteen. Syntyessä ja lapsuusijässä on poika- ja tyttölapsilla samallinen ymmärrys, tunteet ja mieliteot. Se mitä yleistä luonteen eroavaisuutta löytyy myöhemmällä iällä, on seuraus ulkonaisesta kasvatuksesta. Tyttölapsilta kielletään kiipeileminen, hyppiminen ja telmiminen sentähden, että se ei muka sovi heille ja poikalapsilta kielletään leikkiminen nukkein ja neulan kanssa.

Ja vielä täysi-ikäisinäkin, huolimatta siitä, että heille on annettu erilainen kasvatusta, on miesten ja naisten henkinen toiminta hyvin paljon samallaista. Aivan samalla tavalla he voivat oppia kieliä, matematiikkaa, ratkaista pulmallisia kysymyksiä ja hallita tieteellisiä kysymyksiä.

Asetettuna samallaisiin ulkonnaisiin olosuhteisiin on heidän

Juska

makunsa ja tunteensa useimmis-
sa elämän kysymyksissä aivan
samallaiset. Mitä yleisiä hen-
kisiä eroavaisuuksia miesten ja
naisten välillä löytyy, ovat ne
ulkonaisten seikkojen ja kasva-
tuksen tuloksia. Nykyään euro-
palaisen tietämättömän kansan
keskuudessa on sellainen luulo,
että naisilla on luontainen tai-
pumus kirkkaiden värien ja kor-
istusten ihailuun, jota taipu-
musta ei ole miehillä. Mutta
tutkiessamme muiden kansojen
historiaa, huomaamme, että usein
miessukupuoli on ihailut itsensä
koristelemista enempi kuin nais-
sukupuoli. Eräiden villien hei-
mojen keskuudessa luullaan tu-
pakan käyttämisen olevan luon-
teenomaista yksinomaan naisille,
samalla aikaa kuin joissakin ny-
kyajan sivistyneissä yhteiskun-
nissa luullaan tupakankäytön ol-
van jossain yhteydessä mies-
sukupuolen ominaisuuksien kans-
sa.

Mutta miehen ja naisen vä-
lillä on kuitenkin olemassa hen-
kinen eroavaisuus, joka ei ole
tehtyä, vaan joka on luonnolli-
nen. Tämä eroavaisuus ilme-
nee niissä vaistoissa ja tunteis-
sa, jotka ovat yhteydessä suvun-
jatkamiselinten toiminnan kans-
sa.

Eläimissä nämä sukupuoliset
erilaisuudet ovat milloin uroo-
seen, milloin naaraaseen yhdis-
tettynä. Hyönteis- ja kalamaa-
ilmassa, missä naaraat ovat isom-
pia ja voimakkaampia, ovat ne
myöskin tappelun- ja ryöstön-
haluisempia kuin uroot. Haas-
kalinnuissa, joiden naaraat ovat
isompia ja voimakkaampia kuin
uroot, tuskin löytyy mitään luon-

teen eroavaisuutta. Kotkat ja
muut samaa sukua olevat linnut
ovat yksiavioisia. Jos naaras
menettää kumppaninsa, ei se
koskaan enään pariudu. Sekä
uros että naaras hoitavat poika-
siaan yhtä hellällä huolella. Uros-
kamelikurki auttaa naarasta hau-
toessa munia, että naaras saa
määräajan päivästä olla vapaa-
na, ja myöskin yhteisesti naa-
raan kanssa hoitaa poikaset.

Laululintujen keskuudessa,
missä uroot ja naaraat ovat niin
paljon yhdennäköisiä, että joi-
takin heistä on mahdoton tun-
tea toisistaan, on uroon ja naa-
raan kiintymys toisiinsa aivan
yhtä suuri; yhdessä he raken-
tavat pesänsä ja yhdessä, yhtä
suurella huolella, hoitavat poi-
kasensa. Etelä-Afrikan cock-o-
veet linnuilla on yhteinen rak-
kauslaulunsa; uros alkaa laulun
kahdella tai kolmella tahdilla ja
naaras lopettaa sen, laulamalla
kaksi tai kolme tahtia. Joiden-
kin pariavioisten lintulajien kes-
kuudessa ilmenevät sukupuoli-
suhteet mitä sopusointuisimmas-
sa ja runollisimmassa muodossa
maailmassa.

Moniavioisten lintulajien kes-
kuudessa, missä uros on tappe-
lunhaluinen ja vahvempi naaras-
ta, ei uros kosi naarasta rak-
kauslaululla, vaan valloittaa hä-
net väkivallalla. Ja hyvin vä-
hän jos ollenkaan uros välittää
poikasten suojelemisesta ja ruok-
kimisesta.

Nisäkkäiden keskuudessa ovat
uroot hiukan vahvepirakentei-
sia kuin naaraat, vaikka löytyy
joitakin poikkeuksia. Esim. naa-
rasvalas on suurempi urosta.
Uroot, ollen suurempia, ovat

myöskin tappeluhaluisempia ja välittävät vähemmän lapsistaan, vaikka joitakin poikkeuksia löytyy tässäkin suhteessa. Esim. Etelä-Afrikan naaras mierkatti on vihaiempi ja vaikeampi kesyttää kuin uros. Uros hoitaa poikaset siitä hetkestä asti kun ne syntyvät mitä hellimmällä huolella, lämmittäen ja suojaten niitä omalla ruumiillaan, kantaen niitä suussa ja ruokkien niitä siihen asti kun ne ovat täydeksi kasvaneet. Ja tämä pikkuelävä ei ainoastaan hoida omia poikasiaan, mutta kaikkien muidenkin pienten elävien poikia, joita se vain hoidettavakseen saa. Uroossa mierkatissa ilmenee kaikki ne henkiset ominaisuudet, jotka yleensä pidetään yksinomaan naaras-sukupuolelle ominaisina.

Yleisemmin kuitenkin nisäkkäiden keskuudessa uroot ovat vihaiempia keskenään, vaikka henkiset eroavaisuudet eivät ole hyvin suuria naaraiden ja uroiden välillä. Esim. lintukoirat ovat samallaisia tavoissaan ja taidossaan ja samallalailia ne kiintyvät ihmisiin. Sukupuolivaisto toisiaan kohtaan ilmenee myöskin lähes yhtä voimakkaana kummassakin sukupuolella. Mutta silloin kuin emäkoira makaa imettämässä pentujaan, katsoen rukoilevasti ja tuskallisen huolestuneena jokaista, joka hänen pentuihinsa koskee, silloin huomaamme eroavaisuuden emäkoiran ja uroon välillä. Emäkoiralle on avautunut kokonainen maailma kokemuksia ja tunteita, joita uros koira ei tunne.

Ihmisten keskinen suhde on hyvin paljo samallinen. Silloin vasta kun siittäminen on

tapahtunut, voidaan havaita huomattava sukupuolinen erilaisuus miehen ja naisen tunne-elämässä.

Mies voi kevytmielisessä nau-tinnossa siittää lapsen ja unhottaa tapahtuman. Hän voi olla tietämätön lapsen olemassaolosta kokonaan. Naisen suhde lapseen on päinvastainen. Hän kantaa ja kasvattaa lasta omassa ruumiissaan monta kuukautta, synnyttää sen kivulla ja jos lapsi jää eloon, ruokkii sen omasta ruumiistaan. Tästä johtuu, että hänen henkinen suhteensa lapseen on myöskin erilainen kuin miehen. Siitä asti kun siittäminen on tapahtunut, siihen asti kun lapsi on kehittynyt kypsään ikään, ei isän ja äidin henkinen suhde lapseen ole ollut koskaan aivan samallinen. Ja nämä erilaiset kokemukset ihmiselämässä luovat vastavaikutuksen suhteessaan niihin elämänkysymyksiin, jotka ovat suoranaissa yhteydessä ihmissuvun jatkamisen kanssa. Juuri näillä ihmistöiminnan aloilla on naisella *naisena* suoritettavana tehtävä, jota hän ei voi toisiin käsiin luovuttaa.

Tehtaassa, kauppatorilla, laboratoriossa, matematiikan alalla ja kaikissa abstraktisissa ja vähemmän personakohtaisissa toimissa on miehen ja naisen suhde samallinen. Näillä aloilla ei naisella ole mitään erikoistehtäviä, joita ei mies voi yhtä hyvin tehdä. Mutta ihmissuvun jatkamistöimessä on kummallakin sukupuolella omat tehtävänsä. Kumpikin erikoiskokemuksiensa kautta omaa tietoa ja taitoa, jota toisella ei tässä tehtä-

vässä ole. Tässä on naisella *naisena* erikoinen tiedonala täytettävänä ja tärkeä toimi tehtävänä, ei ainoastaan yksilökohtaisesti, mutta myöskin eri ryhmänä, luokkana. (?)

Naisten pyrkimys päästä osalliseksi kansalaisoikeuksiin, lainlaadinnallisiin velvollisuuksiin ja valtaan kaikissa demokratisissa maissa, perustuu kahteen seikkaan. Ensiksi siihen, että ei löydy mitään oikeutettua ja perusteellista syytä kieltää naisilta kansalaisoikeuksia ja velvollisuuksia; toiseksi, että naiset *sukupuolisissa* tehtävissään muodostavat eri ryhmän yhdessä yhteiskunnan tärkeimmistä tehtävistä, joissa eivät miehet voi heitä edustaa. Ja juuri näissä yhteiskunnallisissa ja valtiollisissa toimissa naiset voivat olla erikoisena hyötynä yhteiskunnalliselle hyvinvoinnille.

Kullekin yksilölle on epäedullista se, että hänet estetään sellaisesta toimesta mihin hän on parhaiden sopiva ja samalla siitä myöskin kärsii yhteiskunta kokonaisuudessaan, vaikka suurimman osan yhteiskunnallisista, poliittisista ja kansainvälisistä kysymyksistä voi toinen sukupuoli ratkaista yksinään yhtä hyvin kuin toinenkin.

Mutta löytyy asioita, joissa sukupuolisuhteilla on merkityksensä.

Sellainen asia, ja joka ei suinkaan ole aivan vähäpätöinen, on kysymys siitä, tuleeko valtion hyväksyä ja tukea prostitutsionia ja pitääkö olla olemassa erilainen laki irstaille naisille kuin

irstaille miehille. Ja kysymys siitä onko äidillä lapseensa yhtä suuri oikeus kuin isällä; ja siitä, eikö uskottomuus miehen puolelta ole yhtä suuri rikos kuin uskottomuus naisen puolelta. Ei ole aivan saman tekevää ratkaista kumpikin kysymys toinen sukupuoli yksinään tai onko niitä ratkaistaessa kumpikin sukupuoli edustettuna. Nämä ovat kysymyksiä, joissa sukupuolisilla suhteilla on merkityksensä.

Me siis vaadimme ensiksikin oikeuden kaikille henkisille ja ruumiillisille toimialoille, sentähden ettemme näe mitään perusteellista syytä minkätähden meiltä pitäisi oikeus niihin kieltää. Ja me vaadimme oikeuden niihin tehtäviin, joissa sukupuolisuhteilla on merkityksensä sentähden, että niissä kysymyksissä naisilla lasten synnyttäjinä täytyy olla yhtä suuret oikeudet kuin miehillä lasten siittäjinä. Sillä näissä asioissa eivät miehet voi edustaa naisia eivätkä naiset miehiä, vaan kummankin sukupuolen tieto ja taito näissä tarvitaan. Eivät naiset ilman miehiä, eivätkä miehet ilman naisia voi muodostaa täydellistä tietoisuutta.

*

Seuraavassa selostan kuuden luvun, jossa Schreiner kumoaa muutamia väitöksiä minkätähden naisille ei katsota valtiollisten ym. toimien olevan sopivia.

Selma Jokela.